Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 16. *V frédo 17. Malitravna.* **1844.**

☞ Te novize pridejo vſako ſrédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Salendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Ob rojſtnim dnévu — 19. Malitravna — preſvitliga Zeſárja

FERDINANDA I.

Samez.

Na kviſhko, bratje! ſtójmo,
Otrozhjo veſelízo
Ozhetu u sdravízo
Sdaj sdrusheni sapójmo!
Danáſhni zhaſ
Opómni naſ,
Veſélo nam osnani
Zeſárja rojſtni dan.

Vſi.

Ja vſtanimo,
Sapojímo,
Veſelízo
U sdravizo,
Goſpodarju
Poglavarju!
De ſledni, ktér' naſ ſliſhi, vé
Sakaj de v naſ plami ſerzé.

Samez.

U teshkim ſvojim ſtani
Skerbí, sa ljudſtva zhuje,
V ljubesni goſpoduje,
Poboshnoſti vshgani.
Vojſké, njih krik
Sovrash' vladnik:
Kjer mirú — miſli — ní,
Tud' ſrezha prozh sbeshí.

Vſi.

On kraljuje,
Skerbno zhuje,
K naſhi ſrezhi
Vedno vezhi,
Dragi dani
Mir ohrani;
Je ljudſtvam ſvojim Ozha réſ;
Jih varje k punzhizo v ozhéſ'.

Samez.

Zhe ſpert kaj knese ſkuſha,
Stop' Miroljub' v njih ſredo,
In vſaki ſvèt, beſédo
Mogozhniga poſluſha.
Kervavi boj
Odverne koj;
Strahu ni vezh! — ſuſhé
Se ſkerbnih ſpet ſolsé.

Vſi.

Knese v smédi,
V ſpertja ſrédi,
Pogovárja
Svèt Zeſárja;
Bog uſtavi,
Ljut kervavi;
In hitro vidijo ſe ſpét
Povſod ſerza od veſelja vnet.

Samez.

Na kviſhko tedaj ſtojmo,
Otrozhjo veſelizo
Ozhetu na sdravízo
Sdaj sdrusheni sapójmo!
Danáſhni zhaſ
Opómni naſ,
Veſélo nam osnani
Zeſárja rojſtni dan.

Vſi.

Ja vſtanimo
Sapojímo,
Veſelízo
U sdravizo,
Goſpodarju
Poglavarju;
De ſledni, ktér' naſ ſliſhi vé,
Sakaj de v naſ plami ſerzé!

Juri Varl.

Od sarajanja in mnoshenja novih ſadnih plemen.

(Konez.)

Zvetni práh mora k ſamizhni perpravi priti, bodi ſi, de na-njo pade, ali pa de je na-njo saneſen, ſizer ſe ſad ne more sarodíti. Poglej pri zvetezhi leſki popje na bolj oſtarizhenih vejizah, ter boſh vidil, de is nekterih popkov ſe rudezhe serkaliza prikashejo; té ſo ſamizhna perprava, na ktero zvetni prah páde, in ktera ga v ſe potégne, de ſe léſhnik sarodí. Pri zvetézhi turſhizi ſe laſiza is klaſu pokonzhno raspro ſtoré, de na vſako poſebej lahko zvetni práh pade, ga v ſe potegnejo in serna sarodé, potem laſiza omagajo in ſe poſuſhé.

Zvetezhi orehiki imajo néke roshizhke, na ktere ſapiza is brenkljev zvetni prah napihljá, de ſe sarodé. Kir ſo pa ſamzi pre dalezh od ſamíz, kakor poſtavim pri buzhah, zhebéle in druge letezhe shivalize, ki po zvetju shivesh iſhejo, od ſamzov na ſamíze zvetni prah sanaſhajo. Imamo na dvoriſhu lepó lorberjevo, pa ſamizhno drevo; li enkrat pred vezh létmi je nekaj sern rodílo, zhebéle ſo, kakor ſe nam dosdéva, is ſoſédoviga lorberjeviga dreveſa, ki je ſamez, zhes ſtrehe zvetni prah saneſle, de ſo ſe serna sarodile.

Kadar je ob zvetju gorkó prijetno vreme, in ſapiza pihlja, pravijo, de bo doſti ſadja; zvetni prah lahko ſvoji namen doſéshe, ſadje ſe lahko saraja; zhe je pa ob tim zhaſu pre mersézhe, deshévno ali megléno, pravijo, de ne bo ſadja, sakaj zvetni prah ſe pohabí, ali od megle pre moker, ali od deshja ispran, ne more ſadu sa roditi.

V lépim vremenu zvetni prah, od ſapize ali letézhih in leseozhih shivaliz saneſen, tudi krishem saraja. Zhe ſemenſki kapuſ in vohravt bliso eden drusiga vſadiſh, ne bo ne eno ne drugo ſeme koriſtno. Ko ga vſejeſh, boſh imel med kapuſam vezh ſtebliz, de bodo vohravtu, in med vohravtam, de bodo kapuſu podobne; to je, boſh imel, kakor pravijo, vezh norzov ali pankertov. Ko na njivo med rumeno turſhizo nektere rudezhe ali plave turſhizhne serna vſejeſh, boſh po vſi njivi veliko piſaniga klaſja perdelal; na krish ſe je turſhiza sarajala.

Tudi mnogotero ſadje ſe samore, ko ſi je v shlahti in bliso eden drusiga raſte, na krish sarajati; is takih na krish sarajanih peſhek nove ſadne plemena sraſtejo. Tako ſe tudi v reſnizi godí, de od léta do léta smerej naprej noviga plemena jabelk, hruſhek, ſljiv i. t. d. dobivamo. Zhe hozhemo eno pleme s ſvojimi laſtnoſtmi neomadeshovano ohraniti, jo moramo na druge debliza vzepiti; zhe sheljimo pa nove plemena imeti, ſi jih snamo is na krish sarojenih peſhek srediti. Dokler niſo tedaj ljudje zeplenja rasumili, jim je moglo teshko biti, ſadne plemena zhiſte ohraniti, in vſe sdaj tako imenovane shlahtne ali nar shlahtnejſhi ſadne plemena ſo is perviga le is peſhek sraſtle.

Po franzoskih proti poldnevu lesheozhih deshelah je vezh sbriſanih in vmétnih goſpodov, kteri na ſvojih velikih semeljſkih vlaſtinah shivé, in is kratkozhaſnoſti, po ſvoji shelji in volji ſi nove ſadne plemena isredé. S ojſtrim resilzam odreshejo v zvetlizah ſadniga dreveſiza, ki ga v lonzu redé, vſe ſamzhike ob pravim zhaſu, to je poprej kakor sarodni prah dajo; potem preneſó is drugoſortniga tudi v lonzu isrejeniga dreveſiza s metlizhizami zvetni prah na gole ſamizhize. Na to visho sarojene peſhke vſejejo, té nove dreveſiza eno leto keſneji na druge debliza vzepijo, in tako samorejo she v ſhterih ali petih létah is vſejanih peſhek sasheljéno novo ſadno pleme viditi in pokuſhati. Is franzoskih deshel ſe smerej naprej na vſe kraje ſvetá nove shlahtne ſadne plemena sanaſhajo.

Potrébno ſe je nam sdélo te zhudne in lépe perkásnje in preprizhane reſnize tukaj v miſli vseti, is tega naména, de bi ſe druge reſnize, od kterih bi snalo v tih novizah vzhaſi govorjenje biti, loshej rasumile.

M. Vertovz.

KMETIJSKA SHOLA.

(Ki ſo ſe ſoſedje sopet ſkupej sbrali, jih ozha ſtaraſhina tako le nagovorí: Dragi prijatli, ſtari in mladi! She trinajſt nedelj ſmo bili pretezheno leto ſkupej sbrani, in naúk kmetijſke ſhole poſluſhali. Kir ſo vam ti nauki prav prijetni in vſakimu kmetovavzu koriſtni bili, ravno sato bomo prihodnizh tudi vſako nedeljo ſkupaj hodili, de bomo poljſki naúk na dalje ſliſhali, ktériga bomo daneſ sazhéli:)

Od ſétve, ſadíla in perdelovanja.

Hozheſh per kmetii bogatéti,
Sam sa drevó moraſh perjéti.

Dobrotljivi Ozhe nebéſhki je mnogotére selíſha ſtvaril, kmet jih s trudam ſadí in ſeje, de bi shivesha perdelal. De ſe mu pa bota trud in delo povernila, mora sa perdelovanje tak ſad odlozhiti, ktéri ſe kraju, sraku ali podnébju in semlji vdá, namrezh: de bo letó ſeme ſejal, ktero mu nar vezh perdélka obéta; satorej mora vſak ſkerbni kmet natóro ali vlaſtnoſt seliſh, kterih perdelovati miſli, prav posnati. Soſebno pa véditi, kako mu gre vſak ſad obdelovati, kako mu gnojiti in rediti ga, de bi mu nar vezh vergel. Tukaj bomo tedaj rasloshno uzhili naúk, ki ga je per ſemenih ſploh, potém pa per vſakimu poſebej vediti.

Kadar je njiva pognojéna, prav isorána, dobro prevlezhena in srahljána, je sa ſétev perpravljena, kakor gré. Zhe hozhe kmet bogáto shéti, naj gleda poſebno na ſemenſko serno. Naj ſe ſpomni na to, kar je v ſvétimu piſmu sapiſano, namrezh: „kakorſhino boſh ſejal, takſhino boſh shel!“

Semenſko serno mora biti:

1. Popolnama srélo, napéto in teshko. Serno, ki je med gloto raſtlo, ni sa ſéme; ſhe kalu

ne poshene; zhe pa vunder obselení, tako le zimilasto in zelo sanikerno serno pernése. Lahko, medlo serno, ki je v shrambi kaj poshkodvano bilo, ali zlo po operhljini dishi, ne velja sa seme.

2. Odlozhi si na njivi shito, ktero si misliish sa séme perdershat, odberi si tisti kôs, v kterimu zhe nizh plashe, in snetjá vidit ni, kjer je bilka mozhna, klasjé lepó in polno.

3. Sa séme odlózheno serno mora na stéblu popolnama dosoriti, in v suhim poshéto in spravljeno biti.

4. Kjer snopja koj po shetvi ne mlatijo, naj ga spravijo do mlatve v suh in srazhen ali luften kraj.

5. Sa séme odbrano snopje premlati s lahkim zepam, de lepshji in bolj polno sernje dobish, ktero se pod lahkim vdarkam rado sklasi. Tudi s vejnikam se semensko sernje lepo ozhisti. Kjer pa shito s vevnizo vejajo, to teshko in polno sernje nar dalje v kot poda leti, tistiga sa seme odberite. Lanéno seme se na kositernim reshétu, ali na ropotavnizi szhisti.

6. Semensko sernje mora na suhim spravljeno, v shitnizi redko nasuto biti, vezhkrat ga pregrabi, de se ne spari, ali ne operhne.

7. Vselej je bolj seme drusiga leta starosti sejati, kakor seme perviga léta.

Vsake sorte seme kalí po svoji vlastnosti. Nekterе oljnate semena kalijo do dvéh — treh let starosti; — druge she do petih — sheftih let. Mozhnate semena ne kalijo vezh zhes 2 do 3 leta stárosti. Kal she poshenejo serna po njih starosti le te:

Bobóvo	serno	do	5	—	—	let	stárosti
Ajdovo	„	„	2	—	3	„	„
Grahovo	„	„	5	—	—	„	„
Némshke detele	„	„	5	—	—	„	„
Osimiga jezhmena	„	„	3	—	4	„	„
Jariga „	„	„	2	—	3	„	„
Ovséno	„	„	2	—	—	„	„
Konopljevo	séme	„	3	—	—	„	„
Prosovo	„	„	2	—	—	„	„
Domazhe detele	„	„	2	—	3	„	„
Vohravtovo	„	„	5	—	6	„	„
Kapusovo	„	„	5	—	6	„	„
Lezhnato	„	„	2	—	—	„	„
Lanéno	„	„	5	—	6	„	„
Makovo	„	„	2	—	—	„	„
Korenjevo	„	„	4	—	—	„	„
Ershéno	„	„	4	—	—	„	„
Ogershizhino	„	„	3	—	—	„	„
Osime pshenize	„	„	2	—	3	„	„
Jare „	„	„	3	—	4	„	„
Rone	„	„	6	—	7	„	„
Tabakovo	„	„	9	—	—	„	„

Hozhesh serno poskusiti, zhe je dôbro sa seme ali ne, namozhi ga, in saví ga v vovnato zunjizo, in deni ga na gorki kraj, pa ne na pézh; v nekterih urah bo dobro in sdravo sernje kal pognalo; to slabo in medlo se ne bo ganilo.

Séme kaljivost sgubi:

1. Kadar se mokró spravlja, — ali v satuhnjeni s-hrambi hrani.

2. Kadar se sernje od ognjéne gorkóte posushí, kakor po nektérih krajih s lanenim seménam delajo.

3. Kadar je seme prestáro.

(Dalje sledí.)

Trétja beseda nekterih ljudi.

Skorej vsak ima svojo besedo, v ktero je bolj, kakor v vse druge, saljubljen.

Kaj je tedaj per veliko ljudeh — kakor pravijo — trétja beseda? — Per nekterih je vsaka trétja beseda: jest; jest sim rekel, jest bom rekel, jest sim storil, jest bom storil. — To so tisti, ki svoj shivot mogozhno kvishko povsdigujejo, glavo, kakor prasni klasovi stermo po konzi dershé, in na vse druge s usmiljenjem, kakor v prah, doli gledajo. Té nekteri napuhneshe, drugi bahazhe imenujejo; od pervih imajo ljudje v pregovoru in tudi she neki drugod (v bukvah sgodovine) sapisano stoji, de napuh gre pred padam; od drugih pa pravijo: de bolj, ko je lonez prasen, bolj pòje.

Spet per drugih je vsaka trétja beseda: daj. Te sorte ljudje, de prav naravnost povem, so tisti nadleshni in sraven tudi vezhidel leni sosedje in perjatli, kterim ravno savolj njih lenobe in sanikernosti vsih rezhi smanjkuje, in kteri so svojim sosedam in perjatlam smiraj na vshesih s besedo daj, daj! Ti, kteri se na to spreumijo, pravijo, de je ta beseda she bolj soperna, kakor poprejshna. — Spet per druge sorte ljudeh je vsaka trétja beseda: Si le vidil, si le vidila? Si le slishal, si le slishala? — Tih je memo drugih posébno veliko. To je namrezh tista truma shepetavzev in opravljivzev, kteri vsako nedolshno djanje ali besedo svojih sosédov ali drushnikov s strupnim serzam prevagujejo, preobrazhajo in na ojstro postavljajo, in jo vso poojstreno in sbruseno svojim perjatlam in perjatlizam s veliko pomenljivim obrasam, in s tako natanjknostjo, kakor de bi bili jame zhistiga slata in srebra nashli, na uhó perpovedujejo. Kdor je tako nesrezhen, de tem ljudem v roke pade, ali veliko vezh, v usta pride: tega dobrimu imenu naj zerkóvnik le prezej svoniti gre; sakaj, ko bi tudi she tako nedolshen bil, ni drugazhi, umreti mora. O de bi sever te ljudi od nas popihal, in lepshi vreme naredil!

She ena druga grosno sitna sorta ljudi so tisti, per kterih je ne le vsaka trétja, ampak vsaka perva in druga in trétja beseda: prosim. Tih truma je tudi grosno velika, in smirej vezhi perhaja; in zhe ravnò v poglavitnim mestu vsaki mesiz ali vsakiga pol leta posebni sbiravzi okoli hodijo, in sapisano milosbnjo sa-nje pobérajo; tako vunder ti ljudje ne dajo nobeni hishi, ktera saperta ni, pokoja; ampak eden sa drugim na duri stanìz terkajo s grosno milo in vzhasih tudi jokavno besedo: prosim, prosim! Tode v posebnih godovih, kterih imajo vezh, kakor eniga v tedni, pravijo ljudje, ki so sami prizhe bili, se njih jok v veselje spreoberne, in v gostivnizah (ostarijah) bliso mesta per trétjim in zhetertim bokalu svojim miloftljivim dobrótnikam sdravizo pojejo, in voshijo, de bi jih Bog she dolgo per shivljenju, in vselej tudi — per dobri volji — ohranil. — Voshiti bi bilo, de bi ti, kterim je isrozheno, na lepi red v mestu zhuti, svojo dolshnost she nêmalo ojstreji, kakor pa so savesani, spolnovali, in vzha-

ſih neprevidama tudi v to ali unó hiſho pogledat perſhli, in ſe preprizhali, zhe ni morebiti veliko nepotrebnjih s imenovano trétjo beſedo per durih; de bi takó ljudje, kteri vrednim ubogim radi in doſti pomagajo, ne bili permorani, tudi sa pohajavze vedno duri in ſvoje shepe odperte dershati. — Sraven dosdej imenovanih je pa ſhe ena druga poſebno mnoshna truma ljudi, do kterih ſim le prav sa prav namenil, tukaj en par praſhanj poſtaviti. Kaj je tedaj per tih vſaka trétja beſéda? Per tih ima trétja beſeda, kar vnajno podobo sadene, grosno bogato ſpremenjavo: kolnejo namrezh, de je grosa. Take bi jeſt hotel rad popraſhati, kaj de s zelo trumo kletvenih beſedi dofezhi hozhejo. Vſi drugi, od kterih ſim poprej govoril, s ſvojo trétjo beſedo kaj doſeshejo, ali ſaj doſezhi miſlijo; od tih pa, zhe ſhe takó preiſkujem, nemorem ſpreviditi, kaj de s tem beſedam hozhejo ali iſhejo. Morebiti miſlijo, de bodo s njimi vezhi veljavo ali poſhtovanje per ljudeh sadobili? Nikdar! Po tem takim bi nekteri vosniki nar bolj ſpoſhtovani moshje mogli biti. Torej mora kaj drusiga biti, kar ti ljudje s to trétjo beſedo sadobiti sheljé. Prav sa prav, kakor pomen njih beſedí kashe, bi bilo miſliti, de h—a klizhejo, de bi jim pomagal. Pa tudi v temu ni viditi, de bi ſe sgodilo, kar voſhijo. Ko ſim, ni davnó, na ſprehod ſhel, ſim vidil eniga pijanza v jami leshati, kteri je na vſo mozh h—a na pomozh klizal, pa niſim vidil, de bi mu bil od ondot pomagati perſhel. Ja, kakor ſe mi je sdelo, ſo nekteri ljudje, ki ſo memo ſhli, na mosha s uſmiljenjem pogledovali; pa ſo ſe anali, mu na pomozh priti; mende sato, ki ſo ſe bali, de bi pijanez ne miſlil, de ſo nameſti h—a perſhli: ín tako je pijanez bres pomozhi ſhe daljej ondi oſtati mogel. — In po tem takim ſim v ſvojim preiſkovanju ſhe smirej tam, kjer ſim bil, namrezh v egiptovſki tamí. Ko bi ſe ſmelo po unajnim videsu ſoditi, to je, po dopadljivoſti, ktera ſe nekterim, slaſti mladim ljudem na obrasu kashe, kadar en par glaſov te trétje beſede od ſebe dajo; bi ſe vtegnilo rezhi, de jo sato tako pogoſto ſhpogajo, kir miſlijo, de ſe jim poſebno lepó vdá. Pa tudi to je teshavna rezh. Sakaj teshko je miſliti, de bi take uſta, kjer toliko h—ev notri in vun hodi, lepe bile; in ſhe manj, de bi ſerze, kjer tí ſvoje prebiveliſhe in sarod imajo, omikano in plemenitno bilo! —

Prof. — r.

Ogenj na Zhernim Verhu.

Drugi dan tega meſza je ſkoraj zel Zherni Verh v Ipavſki komiſii pogorel. Popoldne ob ſhtirih je v neki hiſhi bliso farovsha ogenj pri shehtanju vun priſhel in v eni uri je po velikim viharju 29 hiſhnih goſpodarjev vezhidel ob ſvoje premoshenje priſhlo. Nizh niſo ti reveshi is hiſh oteli; tudi od shitne saloge in shivinſke kerme ni jim oſtalo nizh. Od shivine je 1 konj, nekaj preſhizhov in drobnize sgorelo.

Pogorel je tudi farovsh, zerkvena ſtreha in turn; svonovi ſo na turnſki obok popadali. V zerkvi je s orglam vred vezhidel vſe pogorelo, rasun oltarjev, ki niſo veliko poſhkodovani. Britko je bilo viditi, na velikonozhne ſ. prasnike v pogoriſhu Boshje hiſhe ſamo tiho ſ. maſho brati.

Duhovne goſpode in druge pogorelze ſo ſoſeſkne vaſi pod ſtreho vsele. Reveshi! pazh shaloſtne prasnike ſo imeli.

S shaloſtjo pa sopet osnanimo, de je bil le farovsh aſekuriran in troje drugih pohiſhtev!!

Urno, kaj je noviga?

(Zeſar in Zeſaríza na Dunaju) ſta veliki zhetertik umivanje nog po ſ. zerkveni ſhegi s laſtnimi rokámi opravila; preſvitli Zeſár namrezh ſo 12 vbogim moshem, in preſvitla Zeſaríza pa 12 shenam nogé umivali. Vſi ſtarzhiki ſkupej ſo bili 1042 lét ſtari, — babize pa 1072 lét. Nar ſtarji mosh je bil 110 lét ſtar, nar ſtarji shena pa 106 lét.

(Na Dunaju ſo 19. Sušhza) nekiga vojaka, kteri je ſvojiga deſétnika (koprola) vſtreljil, obeſili. Ne opomnijo ſe ga ljudje she veliko let taziga sanikerniga hudodélnika, de bi bil ſhel s takó oterpnjenim in sakerknjenim ſerzam, in s tako nemarljivoſtjo proti moriſhu (viſlizam), kakor ravno ta hudodelnik.

Kmetijſke opravila v meſzu Malitravna.

Oſkerbi pametno in po dobri kmétovſki ſkuſhnji, pomladanſko ſetev. Slabótni osmini pa s pepélam, s ſajami, s kurjekam potréſaj, in jo s gnojnizo polivaj, tako bo oshivéla, in bo pridno pokonzi ſhla.

V ſuhim vreménu travnike s brano prevlezi, de ſe mah isruje, mravljiſhe in kertiſhe pa rastroſi. Kar v Sušhzu per ſenoshetih, travnikih ni bilo mogozhe ſtoriti, ſe mora v tem méſzu dopolniti.

O mlaji ſadi krompir, pa le v lépim ſuhim vremenu, ker pregovor pravi: de kadar ſe sa plugam praſhi, takrat je dobro, de ſe krompir ſadi. Isberi lép, dobro srel krompir sa ſeme.

S kapuſam obſejano semljo, s ſtolzhenim zéglam, s pepélam, s ſtolzhenim voglam ali tudi s zhreſhlam dobro potroſi, de ſe selniga ſadesha bolhe lotile ne bojo. To je tudi dober gnoj. Ravno tako potreſaj detelo s gipſam. Sadaj je dobro nemſhko detélo s lahko brano prevlézhi.

Vſadi ſemenſko répo, in kapuſove ſtorshe, de ſi domazhih ſemen perdelaſh.

Svinè, ki ſe tega meſza bukajo, k merjaſzu sheni, tudi kravam bika daj; télizam vunder ne pred ſpólnenim drugim létam.

Kadar ſadne drevéſa v zvétju ſtojé, je perjéten zhaſ, platno béliti. — Na drevéſa ſe ſhe vezhkrat osri, in goſénzhno salégo podri. — Ne goni presgodej shivino na paſho, in glej de ji, préden jo na paſho ispuſtiſh, ſhe nikoliko v hlevu poloshiſh. — V vínogradih ſo sdaj poglavitniſhni opravila dodelane, kakor obresovanje tert, perva kopa, nakoliljenje. i. t. d.

K.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	13. Malitravna.		9. Malitravna.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe	1	22	1	26
1 „ „ banaſhke	1	24	1	26
1 „ Turſhize . . .	1	—	—	—
1 „ Sorſhize . . .	1	5	1	10
1 „ Ershi	1	—	1	3
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	—
1 „ Proſa	—	57	1	2
1 „ Ajde	1	—	1	6
1 „ Ovſa	—	36	—	40

V Ljubljani. Natiſnil in saloshil Joshef Blasnik.